



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 110/05
05.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Sofije Vagner-Ličenoski i Nede Antonić, članova veća u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BV advokat, radi osporavanja žiga, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu P.br. 38/05 od 1. 7. 2005. godine, u sednici veća održanoj 5.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE žalba tuženog kao neosnovana, pa se POTVRĐUJE presuda Okružnog suda u Beogradu P.br. 38/05 od 1. 7. 2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu P.br. 38/05 od 1. 7. 2005. godine, stavom prvim izreke, usvojen je tužbeni zahtev tužioca u odnosu na tuženog pa je utvrđeno da je tužilac podnosilac prijave za priznavanje žiga "DD" za obeležavanje Festivala autorskog filma i to sa danom podnošenja prijave od strane tuženog Zavodu za intelektualnu svojinu Ministarstva za unutrašnje i ekonomske odnose Srbija i Crna Gora za priznanje žiga sa zaštićenim znakom "DD" na dan 17. 9. 2004. godine. Stavom drugim izreke, naloženo je Zavodu za intelektualnu svojinu Ministarstva za unutrašnje i ekonomske odnose Srbija i Crna Gora da u svom registru upiše tužioca kao podnosioca prijave žiga "DD", a na osnovu ove presude. Stavom trećim izreke, obavezan je tuženi da tužiocu isplati troškove ovog postupka u iznosu od 30.250,00 dinara.

Protiv prvostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio žalbu pobijajući istu iz zakonskih razloga predviđenih čl. 360. st. 1. tač. 1. do 3. ZPP, obrazlažući kao u žalbi.

Ispitujući prvostepenu presudu u smislu odredbe čl. 372. ZPP, drugostepeni sud nalazi da je žalba neosnovana.

Prvostepena presuda nije zahvećena bitnim povredama odredaba parničnog postupka na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti, niti se žalbom ukazuje na povrede odredaba parničnog postupka koje bi mogle biti od uticaja na donošenje zakonite i pravilne odluke.

Prema činjeničnom utvrđenju, od 1994. godine održava se festival autorskog filma "DD" i to svake godine pod istim naslovom. Na ovim festivalima učestvuju domaći ali i inostrani autori filmova. Svake godine festival prati katalog sa istim nazivom "DD" i oznakom tužioca - "ĐĐ" (svaki od kataloga ima odštampan i tužiočev logo). Održavanje festivala redovno je praćeno od strane domaće i inostrane javnosti putem sredstava javnog informisanja a što je utvrđeno uvidom u novinske članke. Tuženi je bio direktor tužioca i festivala do penzionisanja (aprila 2003. godine), pa je njegovo ime navođeno u katalozima do 2003. godine, dok je u katalogu za poslednji (11) festival održan 2004. godine, navedeno ime novog direktora festivala. Tuženi je 17. 9. 2004. godine Zavodu za intelektualnu svojinu Ministarstva za unutrašnje i ekonomske odnose Srbija i Crna Gora podneo prijavu za priznavanje žiga sa zaštićenim znakom "DD" na svoje ime.

Kod pravilno utvrđenih odlučnih činjenica da je tužilac od 1994. godine organizovao festival autorskog filma "DD", dakle 10 godina pre nego što je tuženi podneo Zavodu za intelektualnu svojinu prijavu za priznanje žiga sa zaštićenim znakom "DD", da je svake godine organizovanje festivala obeležavao istim nazivom i oznakom "DD", te da je navedeni naziv postao opšte poznat i vezan za organizatora festivala (tužioca) kako učesnicima festivala u zemlji i inostranstvu tako i publici, a preko novinskih tekstova i široj javnosti, pravilno je prvostepenim sud primenom materijalnog prava čl. 66., 67. i 68. Zakona o žigovima u vezi sa čl. 6. bis. Pariske konvencije o zaštiti industrijske svojine, usvojio tužbeni zahtev tužioca tako što je utvrdio da je tužilac podnosilac prijave za priznavanje žiga "DD" za obeležavanje festivala autorskog filma i to sa danom podnošenja prijave od strane tuženog Zavodu za intelektualnu svojinu Ministarstva za unutrašnje i ekonomske odnose Srbija i Crna Gora za priznavanje žiga sa zaštićenim znakom "DD" na dan 17. 9. 2004. godine, te naložio Zavodu za intelektualnu svojinu Ministarstva za unutrašnje i ekonomske odnose Srbija i Crna Gora da u svom registru upiše tužioca kao podnosioca prijave žiga "DD", na osnovu presude. Razloge prvostepenog suda kao iscrpne, argumentovane i zakonite u svetu prihvata i drugostepeni sud.

Drugostepeni sud je cenio žalbeni razlog tuženog u vezi sa pitanjem da li naziv i koncepcija festivala autorskog filma "DD" zaista predstavlja žig, koji uživa zaštitu po zakonu o žigovima, pa je našao da je isti bez uticaja na odluku u ovoj pravnoj stvari jer tužilac u ovom postupku nije tražio da se utvrdi da naziv festivala predstavlja žig, već da bude oglašen za podnosioca prijave za priznavanje žiga a o kojoj prijavi će u propisanom postupku odlučiti nadležni organ

ovakvih materijalnih dokaza.

Žalbeni navod tuženog da se radi o autorskom delu čiji je tvorac tuženi koji je to svoje delo zaštitio po pravilima Zakona o zaštiti autorskih prava sa pozivom na potvrdu o unošenju u evidenciju i deponovanju autorskih dela i predmeta srodnih prava izdatu od strane Ministarstva za unutrašnje ekonomske odnose pod br. A-189/04/1 od 17. 5. 2004. godine, nije osnovan jer se time što je tuženi uneo i deponovao u evidenciju deponovanih autorskih dela i predmeta srodnih prava u Zavodu za intelektualnu svojinu Ministarstva za unutrašnje i ekonomske odnose Srbija i Crna Gora, delo sa naslovom "DD" festival autorskog filma, označivši sebe kao autora, ne potvrđuje da deponovani predmet ima svojstvo autorskog dela ili predmeta srodno pravne zaštite, niti da na tom predmetu postoji autorsko ili srodno pravo, već depozit služi isključivo kao obezbeđenje dokaza o činjenicama koje mogu biti od značaja za eventualni sudski spor ili neku drugu potrebu u vezi sa predmetom deponovanja, a što proizilazi i iz teksta navedene potvrde.

Neosnovano se žalbom tuženog osporava činjenično stanje utvrđeno ožalbenom presudom. U provedenom postupku prvostepeni sud je pročitao sve materijalne dokaze, vodeći računa kako o navodima parničnikih stranaka tako i o sadržini materijalnih dokaza te navodeći sve relevantne činjenice koje ova dokazna sredstva čine podobnim. Stoga je ožalbeni presuda doneta pravilnom ocenom izvedenih dokaza, shodno čl. 8. Zakona o parničnom postupku, a pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja žalbenim razlozima nije dovedena u sumnju jer su u sprovedenom postupku utvrđene sve odlučne činjenice za donošenje odluke u ovoj parnici.

Pravilna je i odluka prvostepenog suda o troškovima parničnog postupka jer je ista zasnovana na odredbi čl. 149. st. 1. i čl. 150. ZPP.

Sa navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci na osnovu odredbe čl. 375. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otppravka

sd